

Nieuws vanuit het bestuur september 2022

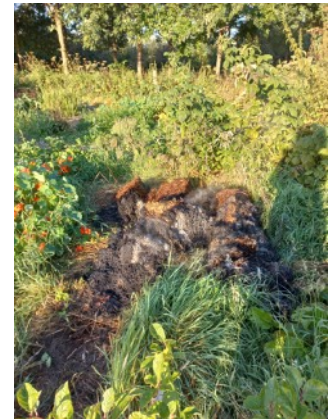
Een reminder: Algemene Ledenvergadering op 29 september

Op donderdag 29 september is er een ALV. De vergadering is om 19.30 uur in De Warmoes, Griffdijk Noord 11, inloop met koffie en thee vanaf 19.15 uur. We vergaderen uiterlijk tot 20.45 uur. Daarna kunnen we in het café en op het terras van De Warmoes nog gezellig samen iets drinken. De agenda van de vergadering is jullie intussen toegestuurd. **Komt allen!**

Brandjes en diefstal op de moestuin

Helaas hadden we dit seizoen ook weer last van diefstal van groenten en materialen uit de tuinen. Ook zijn er een keer brandjes gesticht die gelukkig 's morgenvroeg al ontdekt werden.

Er is bij de politie aangifte gedaan van de brandstichting en ook de BOA is ingelicht. Er is sinds begin september een nieuwe BOA, die het contact onderhoudt met het bestuur. Mocht je ontdekken dat er iets weg is uit je tuin of dat er vernielingen zijn aangericht e.d. geef dit altijd door aan het bestuur. Dan nemen zij direct contact op met de BOA.

Op de wachtlijst

Al enige tijd is het niet meer mogelijk je in te schrijven voor een tuintje bij De Lentse Aarde, de wachtlijst is gesloten. Geregeld krijgen wij berichtjes van wachtenden hoe het er mee staat, of er al tuintjes vrij komen. Om ook deze groep een stem te geven een interview met Mariken van Woerkum die al 2,5 jaar op de wachtlijst staat.

Mariken van Woerkum, 50 jaar jong, woont 17,5 jaar in Lent. Naast haar drukke leven met een gezin met twee kinderen en een baan als directeur van een welzijnsorganisatie wordt zij altijd weer gelukkig als zij tussen al deze drukte regelmatig met haar handen in de moestuingrond mag woelen.

Jaren geleden was ze betrokken bij de eerste plannen voor De Lentse Aarde. Toen nog met een heel klein clubje bij de Warmoes. Al snel was er grond beschikbaar vanuit de gemeente. 'Wist je dat we ooit tientallen percelen van zo'n 50m hebben uitgezet met paaltjes in de grond op het braakliggende terrein naast Stroom? Daar zou echter snel gebouwd worden (eh...) dus mochten we naar het grotere perceel op Smitjesland.'

Jaren waren ze als gezin veel te vinden op hun tuintje op Smitjesland. Tot de kerstvakanties toe. 'Maar we hadden pech... ons plekje lag op een stuk waar vroeger een weg had gelegen. Dus we oogstten voornamelijk stenen. Ik was het zo beu! Dus toen we overgingen naar de huidige plek ben ik volledig afgehaakt. En daar kreeg ik dus al heel snel spijt van. Wat miste ik het!'

Mariken schreef zich snel weer in, maar wat zij nooit had kunnen bedenken, was dat ze voorlopig nog niet aan de beurt zou zijn... , inmiddels wacht ze al weer 2,5 jaar!

'Ik mag nu een kennis helpen op zijn stukje grond, dus ik heb een heel klein plekje om weer wat te doen.

Superblij mee en ik hoop dat ik dat volgend jaar weer mag doen. Veel liever heb ik natuurlijk een eigen plekje. Nu voelt het eigenlijk niet alsof ik lid ben. Ik heb alleen mijn inschrijfgeld betaald en wacht tot ik echt lid mag worden. Ik ontvang verder ook geen mails of informatie.'

'Ik vind het heel gezellig om op een zaterdagmiddag of juist in de avondzon van een doordeweekse dinsdag gezellig wat te kletsen met de andere moestuiniers. Thuis hebben we maar een klein tuintje waar geen moestuin past.'

Wat Mariken wel lastig vindt is dat ze best wat stukken tuin ziet die nauwelijks bewerkt zijn. 'Dat voelt wel balen. Dan denk je, zouden deze mensen door hebben hoe graag anderen -al was het maar een heel klein stukje, willen hebben?' Stiekem denkt ze bij mensen, die echt een heel groot stuk hebben: 'Zouden ze geen klein stukje kunnen missen? Een strook? Daar maak je anderen zo blij mee!'

Mariken vindt dat we op zijn minst (opnieuw) zouden moeten kijken naar de grootte van de tuinen. Dat vind ik een heel goed idee. Eerlijk gezegd vind ik 30 ook al mooi. 'Ik denk dat we vanuit solidariteit met iedereen die in deze drukke tijden graag met z'n handen in de klei zit, opnieuw moeten kijken of we de verdeling die er nu is, nog passend vinden. We hebben zo weinig grond te verdelen in deze wereld, laten we dat een beetje

samen doen, en veel meer mensen een veel kleiner stukje bieden. Daar zou ik voor zijn.' Wat haar betreft zouden we het gesprek moeten aangaan dat iedereen met meer dan 60 meter tenminste serieus overweegt om een deel af te staan? Wat haar betreft mag de grond voor de scholen die al die jaren maar matig is gebruikt, ook worden toegevoegd. Het was destijds een goed idee, maar de praktijk is anders. Het is haar een doorn in het oog 'dat al die vierkante meters onbewerkte grond naar ons liggen te lachen!'

Inmiddels lijkt er wel enige beweging te zijn op de wachtlijst, of Mariken en haar gezin daarmee geholpen zijn weet ik niet maar haar suggesties zetten wel aan het denken.

Simon Feddema

Festival De Oversteek

Op zondag 30 augustus speelde het **Ragazzi Quintet** ter gelegenheid van het Festival De Oversteek naast onze tuin verrassende en vaak spannende muziek. Hun strijkmuziek is veelal geïnspireerd door de natuur en wordt gecombineerd met opvallende percussie, waarbij de cello prima dienst blijkt te kunnen doen als slagwerk.

Voor wie er bij was een bijzondere ervaring en in elk geval een tip voor volgend jaar!

HHR uitgelicht

Elk lid is verplicht het hem toegewezen perceel goed en natuurvriendelijk te onderhouden. (art. 10, lid 1)

De discussies over wat precies natuurvriendelijk inhoudt en wat goed onderhoud is, zijn algemeen. Toch is er ook wel de nodige overeenstemming over wat bijvoorbeeld de bandbreedte is waarbinnen je kunt spreken van natuurvriendelijk tuinieren. Dat gaat natuurlijk (!) over de bodem zo veel mogelijk met rust laten, geen kunstmest gebruiken en zeker geen bestrijdingsmiddelen toepassen.

Wat 'goed onderhoud' is wordt al meteen een stuk moeilijker. Brandnetels binden stikstof en kunnen zo worden gezien als groenbemester maar leveren ook de nodige overlast op. Paardenbloemen en distels kleuren de tuin prachtig maar houden zich niet aan 'grenzen'.

Geregeld wieden en de nodige tijd in de tuin steken lijkt zeker in het voorjaar en de zomer van het grootste belang. Ieder kent het gevoel wanneer je terugkomt van vakantie en het lijkt alsof er een onkruidbom in de tuin is ontploft (behalve natuurlijk als het zo warm en droog is dat bijna niets meer groeit). Het regelmatig onderhoud is tenslotte ook wel een basis van waaruit we met al die verschillende mensen samen kunnen tuinieren in de vereniging.

Elke huurder is (dan ook) verplicht het hem toegewezen perceel in goede staat te houden, behoorlijk te bewerken, te beplanten en er zorg voor te dragen dat de gewassen op tijd worden geoogst. (art. 10 lid 6)

